

USA; som i øjeblikket er medarbejderejet. Hvorfor skal vi gå bagefter på det punkt? Hvem har noget imod det i Folketinget? Det ville jeg gerne høre. I SF ønsker vi os det i hvert fald meget. Hvis nogle ansatte virkelig ønsker at overtage deres virksomhed, ønsker at købe den, så synes vi, det ville være helt fint at få noget mere af den slags.

Det er ikke alle, der får en plads på arbejdsmarkedet, uanset hvor megen vækst vi får i produktionen i det private erhvervsliv. Med regeringens egne tal forventer man, at der er over 300.000 arbejdsløse næste år. Og derfor er vi nødt til også at have en fordeling af arbejdet. Der synes vi i SF, at orlovsordningerne var et meget vigtigt gennembrud, og vi synes, det er utrolig vigtigt at holde fast i dem, både orlov til uddannelse, hvor vi skal holde fast i en dækning på 100 pct. af dagpengene og ikke de 80 pct., som det ligger i lovgivningen skal falde til 80 pct. fra 1. april. Det synes jeg vi skal have lavet om, så vi fastholder de 100 pct. på uddannelse. Vi skal have fastholdt retten til forældreorlov, vi skal have fastholdt sabbatorloven, og vi skal i virkeligheden have udbygget mulighederne for at lave det, der kaldes en skraldemandsmodel, hvor man altså lokalt på en arbejdsplads beslutter sig for at tage nogle flere ind i sjakket og deles om de lønninger og de dagpenge, der kan komme ind i en pulje. Det var det, århusskraldemændene som de første foreslog så flot, de var faktisk parat til at dele deres arbejde og indkomst med nogle af deres arbejdsløse kolleger. Det synes jeg var flot solidaritet. Det er op til os herinde i Folketinget at skabe mulighed for, at man kan lave sådan noget.

Der er en del langtidsledige, der står til at falde ud af dagpengesystemet. Det synes vi i SF er uacceptabelt, vi synes egentlig ikke, man overheadet skal kunne falde ud, det har vi lavet et beslutningsforslag om at forhindre.

Vi mener også, der er andre klare behov for sociale forbedringer. Vi vil pege på de laveste satser for overførselsindkomsterne, den lave efterlønsats og almindelig førtidspension som steder, hvor der er brug for forhøjelse. Tilsvarende vil vi gerne have ophævet varighedsbegrænsningen på sygedagpenge.

Vi går til finanslovforhandlingerne for at få flest mulige af de nævnte forslag gennemført, samtidig med at vi lægger afgørende vægt på, at underskuddet på statsfinanserne holdes nede. Vi så faktisk gerne, at det blev mindre end de 45 mia. kr., regeringen regner med. Statsfinanserne

skal for os at se ikke bruges som argument for at lade være med at løse væsentlige politiske opgaver; de skal bruges som et stærkt argument for, at den økonomiske politik skal sammensættes ansvarligt, og at man skal være villig til at betale de regninger, man udskriver under forhandlingerne. Derfor er vores forslag selvfølgelig også fuldt finansierede gennem besparelser og gennem nye indtægter. Vi deler nemlig ikke den skræk, som mange andre partier har, for at finde pengene, hvis bare de tages de rette steder, f.eks. ved at gøre forurening dyrere og gennem højere formueskatter og lignende.

Et særligt kapitel i finanslovforhandlingerne bør være indførelse af grønne afgifter for erhvervslivet på samme niveau som for forbrugerne i løbet af en meget begrænset årrække. Det provenu ønsker vi tilbageført for at lempe erhvervslivets omkostninger ved at ansætte folk. Tanken er altså ikke samlet set at dræne virksomhederne for kapital; tanken er at give dem en kraftig indsprøjtning i retning af at få omstillet deres produktion til at være miljømæssigt bæredygtig. Der ligger kolossale miljøgevinster at hente dér, og det er en opgave, som vi ikke synes kan vente længere.

SF er, som det er fremgået af min tale, parat til forhandlinger. Vi har en række klare krav, og hvis vi får den nødvendige imødekommelse, er vi også klar til at lave en aftale med regeringen. Nu er det op til regeringen, om den er parat til at få revideret sin finanslov, så den bliver mere socialt og miljømæssigt ansvarlig, og så viljen til at løse samfundsproblemer får en stærkere placering på bekostning af andre løfter til de i forvejen mest velstillede danskere.

Vi synes, det er helt galt at gå rundt og love lempelser i formueskatten, samtidig med at der er et tordnende underskud på finansloven. Hvis man holder op med den slags og i stedet for er villig til at snakke om, hvordan vi får løst samfundets problemer – både arbejdsløsheden, miljøproblemerne og de sociale problemer på én gang – på en økonomisk ansvarlig måde, så er det SF, man skal gå til.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes, der var mange interessante ideer hos SF's ordfører: miljøafgifter og spredning af ejendomsretten for at nævne nogle af dem i flæng, og de er jo udspunget af det, som hr. Jes Lunde også understregede, nemlig en vilje til ansvarlighed og en klar understregning af det faktum,